

1980

8/5 Torsdag.

Reste från Stockholm
i detta erbarmliga strejk-
och Koch out-land; bilen
(WW-bussen) full av bensin
och proviant. Sol, disigt
och korta skurar vid
Norrköping. Anlände till
Alvåstra vid ca 13³⁰.

En av två utlovade arbets-
vagnar på plats vid Boraby
gård. Vår egen befanns
i gatt strick. Frödlins
skrankit övervägande.

Täckningen hade tyvärr
överlag, men låg fint
ändå. Hans Karlson lovade
mig lämna traktorn på måndag
men stämde över konflikten
Uddel lug hade också blivit vinkat
Ruth före fullt oberörd.

9/5 Fredag. Sol, blåsigt, svalt.
Städade upp i Casan: bar
ut all bråte (torkramar, såll
odgl.) och slog upp fönster-
luckorna. Kämpumpade
Frödius schakt samt västra
och östra. Började täcka
av Västra - får slutföra
i morgon. Greger tillade
med på eftermiddagen;
frågade efter sommarjobb -
är tydligen fortfarande
sysselsatt för fater men
också arbetslös. Högörandet
faller väl överens i veder-
börlig ordning. För att
spara brenn hade jag endast
en pump i F.'s schakt -
men egentligen nog var det
tänkt fram på eftermiddagen,
likt vara att det efterhand
rinner till. Allt väl; skön dag.

10/5 Lördag. Sol, blåsigt, svalt.

Den ena pumpen visade
sig vara trasig: drivaxeln
vrids sig runt i den vinkel-
tjänaren. Fortsatte och sluf-
förde avtäckningen. Schaktet
var fint; enda problemet
är 406 - linsens vägg som
alltid är rasbenägen; rersade
upp här; i övrigt bra. Kom
på att plasttäckning nu
inte är nödvändig över
hela schaktet, då ju allt
är borttaget utom pålarna.
Täcker endast trändkanten
med tillhörande pöle och
stodgaler vid 227/408-411
besökte på e.m. murhelflatser
på omberg; fann endast en
par mm stor murhela; tydligen
för tidigt ännu. Värst dag
men känner mig litet genom-
bläst.

12/5 Måndag. Sol, stelffe, varmt

Handräddat Arne vid av-
täckningen av Mellersta; i
stort sett hela dagen togs i
anspråk. Påbörjade arrang-
manen för ritning av
sektion 230.00-05/408-409.
Nitills har konstaterats att
täckningarna blarnt konstuklim-
ena bra mot vinterns
täckningar.

13/5. Tisdag. Sol, vindigt, kallt.

Påbörjade nedgrävning och ritning
av sektionen 230.00-05/408-409.
Jag har alltså varit tvungen att
många 230/408 - rutorna i
hanten för att kunna erhålla
en tillräckligt ~~bred~~ bred klyffa
att nedgräva (5 cm). Profil-
snittet spändes på nivå 98.79.
Det översta fyndet - ett litet
brunt ben - antogs på
nivå 98.67 vilken fick bilden
gräns för sektionens (och rutans)
övre fyndfrände skikt.
Detta nedgrävdes till nivå 98.62
(5 cm) - endast ett par brända
ben och något litet hal frö-
korn. I västsnittet uppdagades
en mängd mycket små, tunna
barkbitar, vilka icke syntes under
grävningen. Det är alltså svårt att

att nu avjura om dessa tårer
från kemokulioner eller om de
är komma från rätter.

Närsta skikt påbörjades: 98.62 - 57.

När tilltog tyngdpekarsen av
brända ben, hal, men även

ett par obrända ben an-
träffades - ett vid västra

ändan (av Reme H. betänkt

som del av större elbrennits-
ben - och ett vid högra

ändan (av Reme H. ansett som

fågelben. Skidbetet fördög -
grävdes ej denna dag.

Tilläggs bör att ett par
stora rätter slach snett ut
ur väggen.

19/5. Onsdag. Sol, varmt, svag
vind.

Måltid grävt idag heller. Melade
med pumpor på förmiddagen
och transporterade ned de
både inlämnade arbetsvagnarna
på eftermiddagen med hjälp
av Reme H.'s tidiga er-
farenheter. Trodde ett tag
att jag kört sönder Hans
Karlsons haktor - varken
"liften" bak eller fram eller
kraftuttaget fungerade efter
det vagnarna kommit på
plats och framliften där-
vid förklarade ement talet
på "Casar". Det visade sig
senare att jag vid ur-
och i sprängande i haktor
krampit med en för kraft-
funktionerna vital spak.

15/5 Torsdag. Mulet förmiddag,
små regnstänk, Sol från middag
varmt, svag vind.

Hela förmiddagen arbetade
Rene och jag med att
lyfta ena casan så att
planen kunde stäckas in
under bjälken - eljest ville
den under kommande regn-
perioder (?) sjunka genom
träytan och göra påbygg-
ningen sämre. På e.m.
återupptogs arbetet med
schlims ritningen. Avslutade
nivå 98. 62-57. Stefan
Berg kom på e.m. och
berjade avtacka såh-
schriftet. Nerr-Melin kom
på besök och lyckades undgå
att komma i Renes referenssamling

16/5. Fredag. Sol, varmt,
svag vind.

Städade upp i casorna
och fördelade all utrustning.
Kubliken något sinär [sic]
i ordning med dem!
Fortsatte schlims arbetet
Påberjade nivå 98. 57-52.
Flinta, keramik, trä och
oljände ben, sten, askfläckar
rätter, hal fre kommer mer.
? all synnerhet fördelar
sig tyder längot åt
vanster (mät 230/408 och
längot till höger (230/409)
i schlimen - i mitten
nästan ingenting till ills.

19/5. Måndag. Mulet, kallt, stänk,
svag vind f.m. Sol, varmare
e.m.

Fortsatte nedgrävningen av
Schlimmen 230/408-409.
Tydligt är att främst
mest brända ben, kat, lach,
är koncentrerade till rektornas
ens början och slut. Dock
skall märkas att de 10 mesta
cm representerar ett stort
parti, kanske av sockar,
genom tvärs här är mycket
tät och omstrukturerad.
7 dag nedgrävdes nivåer
98.57-52. Bland fynderna
var en sinterad samling
sädskorn samt en o-
bränd, mindre ben med
tydliga bitmärken (hand-
spettriga tänder). Mats och
Anders kom idag ^{Arne Lyffe} _{händerna.}

20/5. Tisdag. Regn, snöblandat,
snöfall em. 0 grader; snön
hvar på morgonen 21/5.

Det ovanligt bristna vädet
omöjliggjorde grävningens
Arde var jag tvungen är
vara kvar till fram på e.m.
di en skuldbuss från Årsta-
berg tvärs guidning. Klakt
nog där de aldrig upp!
Mats fr till staden på e.m.
Dere kunde just utifrån
museet. Fick bojsering dagen
efter (idag). Till Uchtele vid
ca 16⁰⁰.

21/5. Onsdag. Mestadels mulet.
kallt, rått, svag vind.

Fortsatte seklimen 230/408-409
Vadde ned till kalkgyltjärn
Fann en tånge av spår-
pilspets i seklimen (A2).
Stora barkbitar tilltaget
i jehvans nedre gyltjärn
7 övrigt samma fyndslag
och fördelning. Någon dagg
cm - stora keramikbitar
hittades. Anders blev med
avtäckningar i östra.
Stefan i sölschaktet.
Bene blev stodgolv i
Kellersta.

22/5 Torsdag. Värlande malmigbet,
kallt, svag vind (mestadels
mulet).

Fortsatte nedritning av
seklimen 230/408-409. Påträffade
liksom igår, ett mindre o-
tränkt ben med litmärken
ritade med seklimen till kalk-
gyltjärn, ca 98.47-45, samt
ritade färg- och skulderöve-
lingar på kalkgyltjärns seklimo-
vägg ned till nedersta grävda
nivån i 229/408, ca 98.37 möla
(liksom i 229/407). Funderar
på varför Christian inte ritat
in framåt de sista 20 cm
i seklimen 230/407-408;
avståndet 1 m mellan punkterna
407 och 408 stämmer ju.
Bakom den stora pilen i
229/408 NV hörn, de första

ca 20 cm fanns ett stort
konkret barkparti som
stod snett, mot 50, ut av
skelins vägg. Barken låg
med ytter sidan mot kalk-
gyltjan; sannolikt rest av
(gulv)-stod. Kalkgyltjan är
renast (vit) i skelins
första 50 cm medan den
blir blandad med organiskt
material mot öster samt
mer eller mindre med låg-
färgade växtdeklar.

Vid ca 80-90 cm finns en
(sannolikt) stubbe med rötter
skänkande snett utåt nedåt
från stammen (Salix?).
Prov skall tagas.

23/5. Fredag. Upphålls väder, mulet,
kallt, blåsigt.

Avslutade utgrävning av skelinen
230/408-409 genom nedgrävning
till ca 98.37 i kalkgyltjan.
Ordnade alla fynd, införde
prov och förvärl i fynd och
provtabeller, fotograferade
de rista 10 cm som saknas
i Christianos skelin (230/407-408)
kan sammanhänga med
och JP~~2~~ lagiga trä (kalk)
Många övriga iakttagelser av
problem lösningsbara karaktär
gjordes vid denna skelins-
grävning, utom det nämnda
att fyndkoncentrationen före-
kommer i skelinsens båda
ändar - och då framför
på mitten.

27/5 Tisdag. Värlande, kallt
uppehållsväder.

Påberijade arbetet med
seklimen 227-228/411

Profilen på 98.77 mtr.

De översta fynden består över-
vägande av små brända
benfragment och något kol;
en mängd bet rätter högt
upp (även nedåt) iakttoys.

Keramiken i form av
små grätblikar. De översta
fynden på nivå 98.68 och
skiktet (lagret) grävdes
till nivå 98.63 mtr

28/5. Onsdag. Värlande molnighet,
svag vind, varmt.

Fortsatte nedgrävningen av seklimen
227-228/411. Seklimen är max. 3 cm
tjock (in i 411-rutan). Lager 98.63-58
undersöktes samt närliggande på-
berijades. Samtliga lager innehåller
mycket rätter som luckrat upp
taven och synbarligen rört om.
Längs 0-8 cm finns en sorkgång
som helt destruerat lagerna;
likaså har provtagningen JP vid
228/411 inneburit ett bratt i seklimen
matsvarande 95-105 cm. Ombyggnad
en berör dock ett större stycke här
ca 85-100 med storda ras från
"ylan" och ca 10 cm ned, detta ger en
sorkaktivitet

29/5. Torsdag. Smiregn på morgonen
dirigt e.m., varmt, svag vind.

Schlömen 227-228/411. Lager
98.58-53 genomgrävd. Vid ca
98.54-03 vidlaggen övre delen av
golvslocharna (3 st. genom denna
schlömen. Mellan ca 227.70-90 och
från nivå 98.57 ökade fjöd-
mängden märkbart: brända ben,
skal, kermit, olivända ben, bark.
Parlet utskivas ett område
"utan för" stodegalvet, dvs. som står
om nordligaste golvsoden i schlömen.
En kermitsten av kvartsit på-
träffades.

30/5 2/6 Mulet, uppehåll, ljummet.

Fortsatte schlömen 227-228/411. Sten
ovanför golvsloch nr 1, ca 98.56, från
nordsidan av 2:a golvslochen, ca 227.31
och fram till 227.93 övergick det fjöd-
förande skicket till att bli satigt, halbbäntigt
och av fett/seg konsistens, dock utan att
egentlig aska kunde iakttagas, annat än
gläddvis (227.38-48; 98.52-48, där äpplet och
södestammen påträffades mellan 2:a och
3 golvslochen; äpplet med 3:e's söder lång-
rida i låge som påminner om fjö-
hällandena i 228-229/407). I detta
skicket återde mängden mycket små
brända ben och halflisar liksom
små blottar av kermitgrit. Skicket
tycks vara fästhet till området norr
och stodegalvet, dvs. utanför, även om
det fanns in till 2:a golvslochen.
Dock ej mellan 1:a och 2:a
3:e golvslochen tycks vara utan bark
på avsändan och ej delad. Den här

dock bark på undersidan och vilor
direkt mot kalksyttjärn. 2:a galo-
stoken har liksom ingen barkbitad
översida, men visade sig vara
partiellt halad (TPV togs här, nr 289)
på den nordvästra vätningsen; även
den här bark på undersidan
och vilor mot kalksyttjärn. Mellan
den här stoken och 1:a galostoken
påträffades ett barkstycke samt snett
under ett trästycke, skadat, med
delvis barkförsedd undersida; den
stod ut vinkelrätt från väggen (TPV 290)
Av 1:a galostoken kunde endast ca
halva bredden dokumenteras, då
resten stöder in i 226/410. Stoken
har trä som ovansida, ej bark ej
halad, men med bark under
och vilande mot kalksyttjärn.
Det skall här nämnas att ovanför
astskidlet och omedelbart söder

3:e galostoken, stod vinkelrätt från
väggen, ut ett halad trästycke med
bark på ovansidan; järn är om detta
stycke är en del av nämnda galostock,
eller en inbitad separat enhet
(TPV 288). Kalksyttjärn grävdes ned
till nivå 98.35 och bryggen på
nivå ca 98.49. Kalksyttjärns vägg
visar en vertikal, snart skinnighet
som är en jägning av lågförsmulnad
värdeler, möjligen rätter av vilka
många järnare kunde iakttagas
Schlimmen när inte riktligt från till
228.00, då JP togs mellan 227.75-
228.05 och då en sockgång stört
över nedgrädda lagret från och med
227.80. Följande lager grävdes i
schlimmen: 98.68-63, 98.63-58, 98.58-
53, 98.53-49 ca (kalksyttjärn), 98.49-37
(kalksyttjärn).

3-5/6 (Tis-Tors) Sol, varmt, vindstilla
På började relikmen 228-229/411. In i
relikmetsväggen, mitt på, trängde den stora
stenen i 228/410; denna visade sig vid
bottlagningen vara upplöst i ett ca 1 cm
tjockt skikt runt om, brändgult och
med stålgrå fast slenkärna (glimsten
diabas?) In i väggen stod också
tre synliga galostochar: den 1:a (sydliga)
oländ och tjock, den 2:a tränd och
den 3:e (nora i kärnet) oländ med
barkliant. De översta fjudern visade
sig på 98.68 nivå och det första
laget således till 98.63. Från 228.00-
05 var väggen genombruten av JP. Det
översta laget var liksom i jullet 227-228
411, berrängt med brända ben, hal men
i högre utsträckning än frögående
av oländ ben. Denna blandning
fanns rikligast från 228.75-229 och
ned till nivå ca 98.57. Under denna
nivå och med samma sträckning

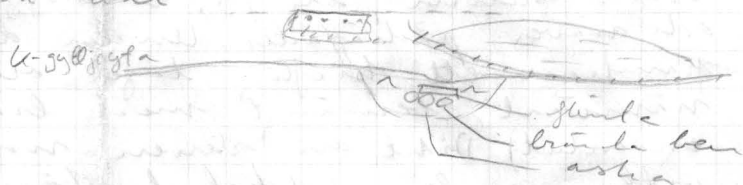
vidtog ett nästan fjuddant laoskikt
med enstaka små halfragment, ned
till 3:e galostocher. På nivå ca 98.60
antäffades 2 brötkator av Harna, oländ,
men också trända Harna-ben jä-
ken i nivåns omedelbara närhet
Fjuddmängden var mindre mellan
228.05-35. En pile uppenbarade
sig under profilen mellan 228.37-48;
oländ. Mellan denna och första (1:a)
galostocher visade sig änden
av en fjuddad stoch. Mellan
stora stenen och 3:e galostocher
uppenbarade sig till yttermera visso
två smärre (Ø 4 cm) stötar vilka
båda lutade åt 30; oländ
När stora stenen avlagrades visade
sig ett lager av barkbitar, näver
och pinningar utgörande bädd för
stenen; Fotel av detta var halad,
men däremot en splint av stoch
liggande halad under stens inre
del.

TPV togs av de obrända hövstarna
eller rälerna. Skiktet separerades
så att den tunna kromen (ca 1/2 cm
om höj) anordnades under stenen
(dock ej där den halade stoben fanns)
sillades för sig och lagret under
bark-halbitarna för sig. Det
visade sig att nämnda lager
innehöll gynnigt med halbitar
inled annat utom på ett ställe
huv. brända ben. Ca 5 cm under
stenen och halshilket framman
en halad "bräda", som vilade på
halshylljarn. Vid 228.55/411.00; 98.51
påkaffades ett störe, obränt &
revben (nät, älg) vilken måste
lassas från vägen, och då
holigen gick av. Ingen aska
har påkaffats.

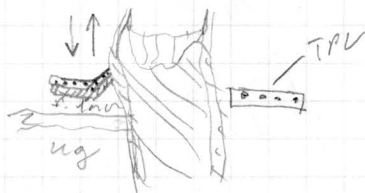
6/6 (se separat anteckning)

4/6 Fredag (Svenska Flaggans) Sol, varmt, vindstilla.

Fortsatte arbetet i seklinen 228-229/411. Tog bort träet/hålet i golvstocharna 1, 2 och 3. (1:an trä över bark under; 2:an hål över, trä in bark under; 3:an trä över bark under). Ritade ned stocharna och barkskikten under samt rensade ned profilen till kalkgyltjegetan (höjda 98.50 lösta 98.47). Under och mellan golvstocharna 1 och 2, en bit med i fjulfrände trä och kalkgyltjegetan (ca 2 cm) anbrändes en askficka, ca 6 cm lång, i vilken låg brända ben samt ett avlag av bränd gjutna; fjäran ca 2 cm djup. Benen låg samman och var långsträckt; stod snett in i seklinens vägg; ett ca 4 cm djup hål i vägen lög upp för att insamlas så många ben som möjligt; askan och benen fortsätter; här inne påträffades en lönande, bränd, gjutbit; så här

Detaljstudera relationen 2:a (hålade) golvstocher och den stora pålen (ej hålade barkfäsedel) Den hålade "stocher" (mögelt liden) låg direkt an pålens norra sida; och genom att hålet avlägsnades, barken under till fjulades framgick att stocher utsatts för tryck (ovan eller underifrån - det är frågan); Barken närmast pålen ha var nämligen buren i längdriktningen och nedställd upp mot pålens ~~avsedel~~ (foto). Om stocher är primär har den hålade och trycks ned intill pålen; eller den har utsatts för tryck underifrån genom att lågret omkring och under sjuvikt medan pålen ställ ställa; båda tolkningarna kan appliceras även i fallet om stocher varit sekundär; men då skulle väl pålen ha hålats; alltså pålen är sekundär; eller stocher är sekundär och har hålats på annan plats; eller (mindre höljt) pålen har ursprungligen varit djupare medtryck i relation till stocharna; dessa har delvis hålats och dömples sjuvikt omkring den stillastående pålen (som nu stöder upp ca 6 cm ovan stocher och 11 cm ovan kalkgyltjegetan). Så här Pålen lutar åt NV; TPV togs av en hålade träbit fäst på ~~ett par cm från~~ men ej buren; ~~med~~ pålens syddriva

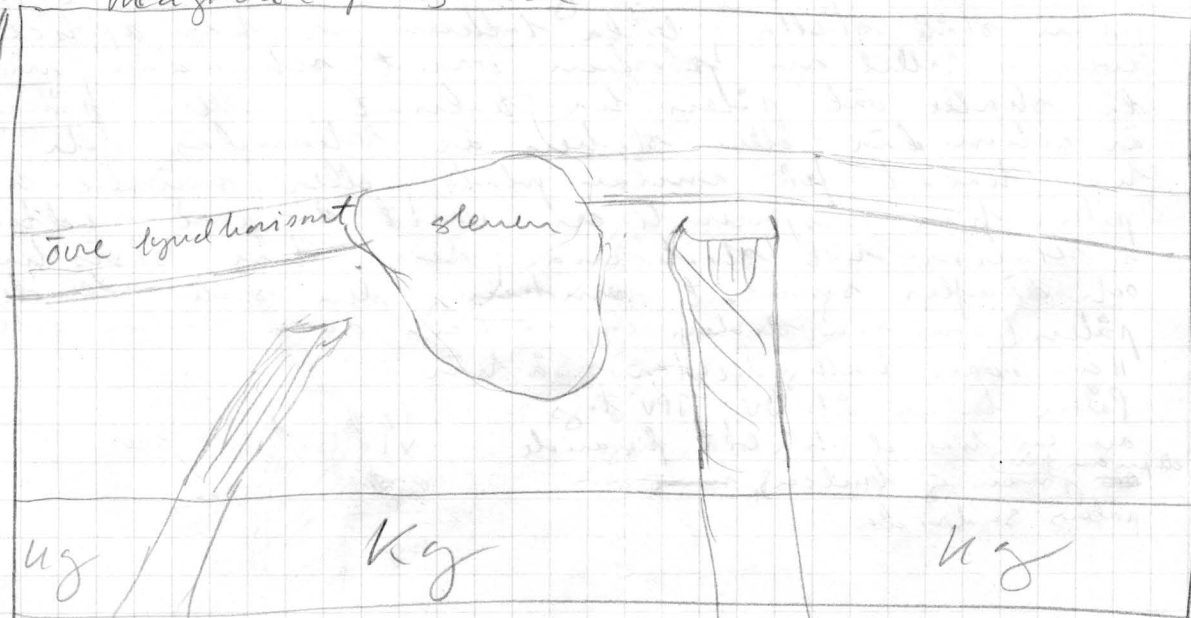

Vid ca 228.80 fanns två brända, ej barbitolade stölar vilka befanns medställda ned i kalkgyltjans lutande åt SO med överdelarna. Den ena, ej i sekliomen, var endast bevarad i ca 6 cm längd; den andra stölen (ca $\varnothing 4$)

Ett allmänt iakttagande är att vad gäller det fyndfrämre skiktets relation till stödigolvet, en märkbar högre förekomst av hal och brända ben finns i en ca 5-6 cm djup (höj) ett högt horisont 5-7 cm ovanför golvsplanerna. Mellanliggande fyndfrämre skikt ~~är~~ har märkbart mindre mängd ben hal även om de naturligtvis finns. Ett undantag är dock lagret under stora stenar, där ju barbitolade, pinnasträcker och råvar påträffades. Under detta material framkom ett tillfälligt lager av halbitar, ej nämnvärt bemängd med brända ben (endast en art) Ditt är stenar som under vissa villkor en bränd (hal) större träbit; ytterligare ett halat trästycke hittades 5 cm under det förra samantitt från halbitarna från dessa brända trästycken (smalade). Det bör observeras att under den övre fyndhorisonten finns ~~en~~ sträckor ned till kalkgyltjans påhittigt till utan inslag av brända ben eller rakttagbara halstycken. ~~En~~ Ett annat fenomen är att det fyndhorisontens höjer sig där pålarna och stenar finns. Se tillägg:

229/911 nedgrävd (opade) niva

228/911

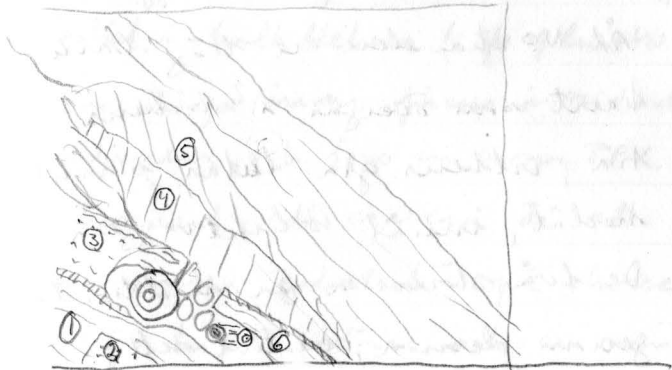

Lagsta grävda niva i kalkgyltjan är 98. ca 98.40

Sunday

8/6. (Sd, varmt, lätta vindar; en vädlande.)

Började med att rensa bort nedfallit material på den utsparade stodgeglas-
kanten i 227/410. Rensade ned mellan
stobarna. Avsikten var att rita
specialsektion genom den stora pålen
med stenstomningen (- stödet åt 50-0)
Uppstod två ytterligare två pålar,
en större stö och en mindre stående
i stodgeglasnivån på linje åt 50;
dvs mellan ~~den stora pålen~~
stenstomningen och schaktväggen.
Beslötade mig för att rita en
ny, kompletterande plan över kon-
struktionerna på den utsparade byllan.
Det visade sig snabbt förhålla sig
något annorlunda än på planen
från 1978. Man omedel kunde
nu sex "galvstodnar" identifieras.
Se skiss intill:

- Stod 1 är obränd, med trä uppåt och bark under
samt tangs W. kanten.
- Stod 2 är en liten ända av halad stög uppåt
bark under samt halbenämnd lera
under och ned till stod 1
- Stod 3 är delvis halad eller egentligen
svedd flackvis men obränd i övrigt;
stoben slutar i 50 vid stenstomningen
- Stod 4 har bark ovan och knocce men
lutar uppåt åt SV; trä under
direkt på gylljarn; den måste
vara inbjudad mellan stod 3
och 5
- Stod 5 har bred uppåtrikt barkkant vilken
och är underbark mot stod 4
i övrigt endast flackvis halad, resten trä

slode 6 börjar vid slenskoninzen
och när in i schichtväggen
Åt NO har den en tåg bark-
kant som övergår i stobens
trä, vittens yta lutar starkt
nedåt, invid schichtväggen
De två ströarna är nedtröda
genom denna, relativt sett,
lunna stoch.

De stenar i sloninzen som ses
i planer fortsätter djupt nedåt men
är här i delar, då de sammantaget
är eldständade innan de nedtrödes
invid pilen; alla verkar spruckna
och stora. Underst ligger en större
sten som ej syns på planen, varför
en ny sådan måste ritas inviden.
Den sten ligger direkt an dels den
stora pilen och dels den större
av ströarna, och ger därför
stöd åt bägge. Inne i

slenskoninzen påträffades ett långt
smalt kuggspår med rittegor
nedåt i kalkbleken (spårlin 4:9; Dia,
film 2:10) Spårarna finns invidad på
schlimmen och togs in som TPV.

Intressant att notera är att ca 4-5
cm under golvloch 3 på skissen,
påträffades en större och en mindre
kalksten, stående vertikalt direkt an
pilen. Dessa kan häröra från trändens
med handställda kalkstenar vilka
sticker delvis ut ur schlimsväggen.
Sammantaget har dock de små kalkstenarna
fått ned efter det golvlocharna
legts ut (obs! att använda som lewis
i konstskulpturskyrkan) Obs! Fotojournalen
Vid 227.38/410.41; där i den utspände
kyllans NO hör påträffades en liten
kort stn som nu försiktigt togs
upp. Först trodde jag att stören
började under nivån för golvloch
5's underdel, men då jag försökte

påta loss den från väggens
visade det sig att ett tunt skikt
av vertikala fibrer från störens
smetade sig utefter golvsledens
innandämme och nådde upp i
jämnhöjdet med halva störens
diameter (98.50) stören har sannolikt
pressats ned genom golvsolen som
måste ha varit ratten. Stören
togs in som pöle. Också foto finns
in situ och efter uppgrävandet.

Specialprofilen spändes upp mellan
koordinatpunkterna 227.25/410.63 —
227.02/410.00; nivå på nivå 98.67
Schlimmen ritades alltså från NV

9/6 Måndag, Sol, varm vindstilla f.m.;
åskregn, värlande e.m.

Fototolk med den stenstuckda pölen
i 227/410. Ritade nog plan för
den undre stenen i skavungen
mellan den stora pölen och den
västligaste av de två "nygä".
Under stenen vidtog kalkhyllan,
men här fanns även en ca
1 cm tjock gräs, med olivgrön
bark vilken hastigt antog en
grönaktig färg, som fortsätter
in i 227 - vägen. Den del
av gräset som befann sig
under stenen ströks in på
samma plan; fotografierades
naturligtvis. Härifrån nivåering-
översikten togs in som TPV.
Da de små kalkstenarna dök
an den stora pölen skulle
samlas in upptäcktes att den
mindre fläckvis var sattträdd

Detta kunde konstateras även
av Rune och Anders. Det ser
således ut som jag här har
ytterligare en "ledtråd" i
min bevisföring av hypot-
tesen att pilarna i västra
delen av pålbyggnaden är
yngre än Stockholvet. Den
stora pilen skulle även kunna
vara yngre än härden intill
om man kan antaga att
halkstenarna varit delar av
hårdens kantstenar, vilka
utsatts för hetta och eld;
ols! att den större av de
två halkstenarna var sprucken
i gatan runt om, ehuru inte
sattbränd som den mindre.

Detta tyder på att även
den större halkstenen ut-
satts för kraftig uppvärm-
ning innan den kom

på plats intill pilen. Det
skall också undersökas
att samtliga stenar i sten-
skivningen av mig tycktes
vara eldskada de ($\frac{3}{16}$).

En viktig poäng i resonemanget
om byggnadsrelativiteten
i västra schaktet är inte endast
att pilarna är yngre än Stock-
holvet, utan att Stockholvet, över
hela ytan (kraftigast i väster)
är ytligt förkolnat. (märk
även sidestörnen) men att
ingen av pilarna är eld-
skadad. Det innebär således
att en ändrad användning
av denna del av pålbyggnaden
enträffat efter det Stockholvet
brann av; eller det som
"utpöts" på Stockholvet inlednings-
vis kan inte upprepat på
samma sätt. Det är viktigt

notera den märkliga skil-
naden mellan östra och
västra schaktet, nämligen
att det förra innehåller
oerhörda mängder, hela
ytor (tjocka mattor) av
kasselmattor, oftast ej för-
brukade, medan försvinnande
få (relativt) har påträffats i
västra. Samtidigt innehåller
västra (med mat och ditet
av stockholmsytan) stora
mängder (samtliga) av
förbrukade sideskär,
medan östra schaktet i
stor utsträckning (turbills)
lycks sakna dessa. Förhållandet
måste ges en förklaring
möjligen genom vidare-
resonemang av byggnad-
lins hyppotesen, vilken för-
måste byggas ut till en

hypotes om påbyggnadens
användning och frändringar
i denna. Samlade stulligen
ihop alla påsar och avslutade
dämed min del av försämringen
i Alvesta påbyggnad. Nu åter-
står upplagande av schaktets
alla påsar och stölar.

Tisdag 10 - Fredag 13 samt Måndag
16/6. Perioden solig, mycket varm
(hvar och svas vind Torsdag fram.
regnsturar)

Påluppgrävningen startade med
en ca 1,5 m djup grävning av
grov länys med och NV om
pålraden. På detta vis kunde
de flesta pilar i raden blottas
och fotograferas. Pålarna fotades
alltså samt lutningsvinkeln
togs; därpå togs de upp ur
schaktet, rengjordes och foto-
graferades min sina respektive
nummerbäckor, nummer och
mittkoordinater infördes i
pålregister; pälarnas nummer
sattes ut på planen samt
uppgifter om pälnummer,
koordinater, lutningsvinkel,
längd och genomsnittlig diam.

anlednades vid sidan om på
resp. plan. Uppgrävningen och
numreringen startade med
626 vilket var den stora pälarna
i 229/408; direkt an den mindre
pälarna hittades en liten länys
stor som om, ritades in på planen
(P. 628). Den första pälarna (i NO)
i raden var P. 629 (229/408) och sedan
^(2 pilar i 226/407; P. 640, 641)
i nummerordning till P. 642 (13 pilar)
Dessa pilar var merendels mycket
stora i den yttre diametern
men smalnade sedan kraftigt av
De var också genomgående
spjälkade i hela sin längd
(som varierade mellan ca 50 cm
och 115 cm). I en viss del av
pålsträckan var korta pilar
varvade med långa. Men här
svårt att tro att dessa med
sina smaltänder nedåt skulle ha
burit upp någon tyngre överbyggnad

marare får man iakttagelse att
de markerade gränser inom
pålbyggnaden; ex. var pålens
633 inte mer än 20 cm
lång men hela 15 cm bred
och nedslutaren endast 10-15
cm i halkgyltjärn. En viktig
inakttagelse för arbetslagge-
tesen gjordes: Pålen 632 var
av det längre slaget 1.02 m
och bred 19 cm; halkgyltjärn
under spetsen var hårt packad
och luften pås tydligt när
höjdet tillades vid framprepa-
reringen; den packade halk-
gyltjärn/bleken under spetsen
lämnade ett negativt av-
tryck i vilket fanns kol-
bitar; av höjdet togs in
som prov för vederts-
bestämning och fotografiering.
Pålen bör alltså ha hänts genom

ett befintligt hullenlager.
Schaktet för pålupptagningen
utvidgades sedan runt öster
7 227/409 norra delen framkom
i halkgyltjärn under min ned-
grävda slutnivå en nästan
horisontalt liggande tillspetsad
stör (hugget lutande åt väster)
vilken ritades in på plan 79-07-05
På samma sätt hittades en
likaså hugget åt väster lutande
tillspetsad stör i 228/410, norra
delen; och så här låg stören
en bit ned i halkgyltjärn
under slutnivån; stören ritades
in på plan 79-07-05 (båda
foto tes givetvis). 7 227/410
framkom en vertikal
stör som bör ha slutat
i jämn höjd med stödjelvet
eller i höjden ned under-
delen (P. 658). Pålen, den stora

vid tränder, P. 659 var den
långsta och mycket besvärlig
att framgräva och ta upp;
den var 220 cm lång och
13 cm bred; den stod åtminstone
5-10 cm ned i kalktuffen (sterlig-
grusig starkt vattenfrämde; på
tuffytan påträffades mossor som
var grönskimmade och av Ebba
bestämdes som "hårtmossa".
Händelser 16/6 upptogs pilarna
88 och 89 i pumphälschaktet som
träprov togs 1976; den ena är
av ek och kan dateras på
raden; båda är träligen
inritade av Arbman och
utgör således fixpunkter för
anpassningen av konstruktivitet
i Frödlins schakt till Västra
schaktets (pilarna ritades på
specialplan 1976)

Dessutom upptogs en pila söder om
de båda beskrivna, i Frödlins schakt
(P. 665; den sista); pilen lycks stå
i pilradningen och är påhoppings-
vis också inritad; den den
visade sig (Thomas B.) vara
av ek (223.80/406.54; 98.39 ca
och 115 cm lång, 14 cm bred.)
Den antedimades på plan 76-06-01.
Ja, så var då undersökningarna
i västra schaktet definitivt
avslutade. Träflor åter står endast
blod svett och tårar. I många
mät stockblän, träflor mät
tjän och midsommars och en
the vedar lång, lat semester.